

OPINIA
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA
z 7 maja 2015 r.

w przedmiocie rządowego projektu ustawy – Prawo restrukturyzacyjne
(druki sejmowe nr 3275 i 2824 oraz druk 3275-A)

Krajowa Rada Sądownictwa po zapoznaniu się z nadesłanym przez sejm rządowym projektem ustawy – Prawo restrukturyzacyjne, po jego zmianach w toku prac legislacyjnych, podtrzymuje uwagi dotyczące samej zasadności przyjętych rozwiązań, a także uwagi zgłoszone w opinii w przedmiocie projektu założeń tej ustawy z dnia 9 października 2013 r. oraz opinię w przedmiocie projektu samej ustawy z dnia 13 czerwca 2014 r.

Zdaniem Krajowej Rady Sądownictwa trafnym byłoby, wobec obszerności i kierunku wprowadzanych zmian, a także zmiany tytułu ustawy – Prawo upadłościowe i naprawcze oraz zmiany ustawy o licencji syndyka, uchwalenie nowej ustawy – Prawo upadłościowe. Zakres ingerencji projektu w obowiązujący stan prawny stanowią, nie oceniając merytorycznej zawartości projektu, o zasadności wniosku o potrzebie uchwalenia nowej ustawy.

Uwzględniając uchwalenie przez sejm ustawy - Prawo restrukturyzacyjne w dniu 9 kwietnia 2015 r. Krajowa Rada Sądownictwa kieruje uwagi do Senatu i Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i podtrzymuje stanowisko dotyczące istotnych zastrzeżeń związanych z rozszerzaniem kognicji sądów o kolejne kategorie spraw - czynności, które w myśl projektowanej ustawy miałyby być wykonywane przez sąd przyczynią się do zwiększenia potrzeby wzmocnienia obsady kadrowej sądów powszechnych – etatami sędziowskimi i kadry pomocniczej.

Uzasadnienie projektu zakłada 20-25% wzrost liczby postępowań upadłościowych *sensu largo* ogółem, nie założono przy tym konieczności poniesienia innych kosztów niż te związane z utworzeniem Centralnego Rejestru Restrukturyzacji i Upadłości, co dobitnie świadczy o wadliwym sposobie przygotowania podstaw dla funkcjonowania projektowanej ustawy. Projektodawca nie uwzględnił także konieczności poniesienia kosztów dostosowania Krajowego Rejestru Sądowego do zmian przewidzianych w art. 412 projektu.

Krajowa Rada Sądownictwa zwraca uwagę, że przyjęty art. 9a ustawy – Prawo upadłościowe może być wykorzystywane do rozdysponowania majątku przedsiębiorstwa w sposób godzący w interesy dotychczasowych wierzycieli.

Ponadto Krajowa Rada Sądownictwa zgłasza następujące uwagi:

Projektowany art. 15 Prawa restrukturyzacyjnego

Zdaniem Krajowej Rady Sądownictwa użyte w projektowanym przepisie sformułowanie „główny ośrodek podstawowej działalności dłużnika” jest pojęciem nieostrym,

które w praktyce stosowania tego przepisu będzie wywoływało wątpliwości Interpretacyjne. Przyjęcie innego rozwiązania, np. posługującego się w pewnym zakresie formułą *perpetuatio fori* i terminem „siedziba” utrwalonym w polskim systemie prawnym (art. 41 Kodeksu Cywilnego). Wprowadzenie terminologii z Rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 jest zdaniem Rady zbędne, zwłaszcza, że w obecnie projektowanym ust. 3 art. 15 ustanowiono domniemanie, że głównym ośrodkiem podstawowej działalności osoby prawnej (...) jest miejsce siedziby.

Projektowany art. 22 Prawa restrukturyzacyjnego

Krajowa Rada Sądownictwa podkreśla, że obecne brzmienie przepisu mogłoby stanowić podstawę dla bardzo wąskiego zakresu pomocy udzielanej sędziemu-komisarzowi przez organy administracji publicznej i komorników sądowym w wykonywaniu czynności.

Projektowany art. 30 Prawa restrukturyzacyjnego i art. 170 Prawa upadłościowego

Krajowa Rada Sądownictwa dostrzega potrzebę zmiany pozycji nadzorcy sądowego, zarządcy i syndyka w procedurach upadłościowych/restrukturyzacyjnych. Rada widzi potrzebę wprowadzenia możliwości odwołania nadzorcy sądowego, zarządcy lub syndyka przez sąd bez konieczności wyczerpywania procedury upominawczej wskazanej w projektowanych art. 30 Prawa restrukturyzacyjnego i art. 170 Prawa upadłościowego.

Projektowany art. 38 Prawa upadłościowego

Przyjęcie zasady, iż dłużnik w porozumieniu z wierzycielami ma decydujący wpływ na wybór osoby powoływanej jako nadzorca sądowy nie powinno być przyjmowane jako zasada, albowiem to sąd wydaje postanowienie, które może uwzględniać tak sformułowany wniosek – bez potrzeby odmowy powołania.

Projektowany art. 41 Prawa restrukturyzacyjnego

Zakres zwolnienia nadzorcy sądowego od odpowiedzialności budzi wątpliwości Rady: projekt nie precyzuje czy ograniczenie dotyczy jedynie odpowiedzialności cywilnej czy także karnej. Ustanowiony obowiązek weryfikacji przedstawionych przez dłużnika informacji w zdaniu drugim tego przepisu zostało sformułowane równoległe względem reguły wynikającej ze zdania pierwszego, co może budzić wątpliwości interpretacyjne czy nadzorca sądowy nie wykonujący prawidłowo tego obowiązku będzie ponosić jakkolwiek odpowiedzialność czy też nie.

Projektowany art. 142 Prawa restrukturyzacyjnego

Krajowa Rada Sądownictwa zwraca uwagę na jedynie ogólnie zakreślony dziesięcioletni okres czasu, po upływie którego może być ponownie udzielona pomoc

publiczna. Zawarte w ust. 2 tego przepisu wyjątki są bardzo szerokie w relacji do ogólnej zasady czyniąc ją jedynie pozorną. Zasady udzielania pomocy przedsiębiorcom należącym do grupy kapitałowej nie uwzględniają także możliwości alokacji kosztów w ramach grupy – samo ustanowienie warunku, że planowana pomoc publiczna nie będzie przekazana przedsiębiorcy z grupy kapitałowej, który wcześniej (przed upływem okresu dziesięciu lat) ją otrzymał.

Projektowany art. 87 § 1 Kodeksu Postępowania Cywilnego (art. 398 projektu)

Nowe brzmienie § 1 w art. 87 umożliwia, zdaniem Rady, w zbyt szerokim zakresie wykonywanie przez osobę posiadającą licencję doradcy restrukturyzacyjnego, funkcji pełnomocnika. Przepis został sformułowany w sposób wadliwy, albowiem stanowiłby podstawę do wykonywania czynności pełnomocnika przez taką osobę w postępowaniach w sprawach restrukturyzacji i upadłości zarówno tych w których pełniłaby ona funkcje w postępowaniu jak i w innych sprawach. Także mając na uwadze utworzenie zawodu doradcy restrukturyzacyjnego, którego wykonywanie miałoby polegać także na wykonywaniu czynności doradztwa restrukturyzacyjnego komentowany przepis należałoby zawęzić, przez związanie możliwości występowania jako pełnomocnik z faktem pełnienia funkcji w danym postępowaniu.